

halv fire. Saa rejste hun sig og gik ind i sit Værelse for at klæde sig om.

De fremmede Gæster ventedes Klokken seks; og da Middagsmaaltidet i Dag paa Grund af Selskabet skulde overspringes, var der rigelig Tid til et omhyggeligt Toilette. Men selv under sædvanlige Forhold var den daglige Omklædning en af Døgnets Hovedbegivenheder for Frøken Ragnhild. I sit næsten overdaadigt udstyrede Sovekammer, i hvis Luft der altid sporedes Duften af en fin Viol-Essens, tilbragte hun regelmæssigt de to Timer før Middag. Det var hende en Underholdning at staa foran sit legemsstore Spejl og betragte sin Person under Af- og Paaklædningen, nyde Synet af sin Nakke, sin blottede Skulder, sit udslaaede Haar, prøve en ny Frisure eller forsøge en ny Farvesammenstilling paa sin Dragt . . . ikke paa Grund af tom Forfængelighed eller Glimrelyst — hvem skulde hun desuden bryde sig om at glimre for her? — men fordi det flygtigt tilfredsstillede hendes Trang til Skønhed, Finhed og Harmoni.

Hvad skulde hun desuden tage sig for? Hver Morgen dyrkede hun sin Musik — og dette var hendes lykkeligste Øjeblikke. Men mere end tre Timer havde Lægen paa det strengeste forbudt hende et tilbringe ved Klaveret. To Timer til-